

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานเวลานี้ลูกต้องทิ้งบ้านเก่านั้น(ร่างกาย)และกลับไปกับพ่อ ดังนั้นขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากบ้านนั้น มีศรัทธาว่าลูกคือ ดวงวิญญาณ

คำถาม: คำพูดใดที่ไม่ได้ออกมาจากปากของลูกๆ ผู้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ?

คำตอบ: ฉันจะสามารถมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร?
 คำพูดเหล่านี้ไม่สามารถออกมาจากปากของลูกผู้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
 เพียงผู้มีสำนึกที่เป็นร่างเท่านั้นที่ใช้คำพูดเหล่านี้เพราะพวกเขาไม่มีความรู้ของดวงวิญญาณ
 ลูกรู้ว่าศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ไม่มีเรื่องของความสงบของจิตใจ
 เมื่อดวงวิญญาณนั้นมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของตน จิตใจจะกลับมาเต็มไปด้วยความสงบ
 ผู้ที่พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้

เพลง: มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าการตายคืออะไร? ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างแยกห่างจากร่างกาย นั่นเรียกว่าการตาย ที่นี้ลูกๆ รู้ว่าลูกได้อยู่อย่างแยกห่างจากร่างกายขณะที่มีชีวิตและกำลังจะกลับไปกับพ่อสูงสุด

ดวงวิญญาณสูงสุดไปสู่ดินแดนของท่าน ท่านชำระดวงวิญญาณผู้ที่ไม่สามารถไปที่นั่นด้วยโยคะ

สิ่งนี้เรียกว่าเป็นความรู้ จิตวิญญาณที่ได้รับความรู้ ใครกำลังพูดว่า “ลูก! ลูก!” พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด

ผู้ที่ผู้ทำบักดีทั้งหมดนั้นจดจำท่าน

ดวงวิญญาณเข้าใจว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก

ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ท่านได้ยืมร่างนี้มาใช้

เราต้องละทิ้งร่างกายของเราและผู้นี้ก็ต้องทิ้งบ้าน(ร่างกาย)ของท่านนี้ด้วย

ในความเป็นจริงเหล่านั้นคือบ้านเก่าของลูกๆ ด้วยและบ้านเหล่านั้นมีทุกสิ่ง หน้าต่าง ฯลฯ ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ ทุกคนต้องทิ้งบ้านเก่าของพวกเขา” ลูกต้องกลับบ้านกับพ่อ ดังนั้นขจัดความผูกพันยึดมั่นจากบ้านนั้นขณะที่มีชีวิต

มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกๆ รู้ว่ามี 2 สิ่ง: ชีวิตที่เป็นร่างกายและดวงวิญญาณ

เมื่อผู้คนมีประสบการณ์ของความทุกข์และพวกเขาก็ฆ่าตัวตาย ไม่ได้เป็นการฆ่าดวงวิญญาณ

ดวงวิญญาณรู้ว่าเขามีความทุกข์เนื่องจากร่างกายและเหตุนี้เองเขาจึงต้องการที่จะจากร่าง ลูกๆ

ดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้ลูกอยู่ในดินแดนของความทุกข์ ร่างกายนี้เป็นบ้านเก่าด้วย บาบาก็อธิบายแล้วว่า:

นั่นคือปลั๊กกอมตะที่ลูกต้องละทิ้งและรับอีกปลั๊กกหนึ่ง แทนการเรียกว่าเป็นปลั๊กก เป็นการดีกว่าที่จะเรียกว่าเป็นบ้าน

มีหน้าต่าง ฯลฯ ในบ้านและเหตุนี้เองร่างกายจึงเรียกว่า “บ้าน” ใครบางคนปกครองอาณาจักรจากปลั๊กก

ในเวลานี้คือดินแดนแห่งความทุกข์ ใช่แน่นอนที่ดวงวิญญาณที่จะต้องนั่งที่บ้าน นั่นคือ ในร่างใหม่และนั่งบนปลั๊กก

เขาต้องปกครองอาณาจักร ไม่มีใครในโลกได้รับอาณาจักรจากพ่อ จนกว่าพ่อมา

ไม่เช่นนั้นแล้วใครจะได้รับอำนาจในการปกครองอย่างไร?

ลูกรู้ว่าบาบาได้มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิเหนือจักรพรรดิ จักรพรรดิก็ยิ่งใหญ่กว่าราชา ดังนั้นพ่อพูดว่า:

ได้มีการทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกต้องละทิ้งบ้านเก่าของลูก

เริ่มแรกดวงวิญญาณก็ได้รับบ้านที่สาโทประธาน

เมื่อดวงวิญญาณนั้นสาโทประธานและมีคุณธรรมเขาก็ได้รับร่างที่สาโทประธาน ลูกๆ

ดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกได้รับบ้านอย่างไร ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่สูงส่งนั้นก็จะได้รับร่างกายเช่นนั้นด้วย

หากลูกกลับมาบริสุทธิ์แน่นอนที่ลูกจะได้รับบ้านที่บริสุทธิ์

เพียงเมื่อผู้เดียวที่ชำระพวกเราเท่านั้นที่เราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ ท่านเองนั้นพูดว่า: ลูกๆ

ลูกเคยจดจำพ่อและดังนั้นเวลานี้พ่อได้มาแล้ว พ่อเข้ามาในร่างนี้ทุกวงจรและสร้างไฟบุษยาณีนี

พ่อต้องให้ชื่อผู้นี้ว่าบราห์มา เขาได้รับการนำมาเลี้ยงดู ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านลูกต้องละทุกสิ่งเก่าจากสติปัญญาของลูก

และเวลานี้ลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกต้องตัดความสัมพันธ์ทั้งหมดขณะที่มีชีวิต พ่อพูดว่า

ลูกไม่ได้คงอยู่ในโลกเก่านี้อีกต่อไป

ได้มีการอธิบายแล้วว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเราคือการเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ จากมนุษย์เป็นเทพ และเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองสวรรค์

ได้เคยมีการอธิบายด้วยเช่นกันว่ามีโลกมนุษย์เดียวเท่านั้นและโลกนั้นก็เฝ้าแต่หมุนไป นั่นก็เรียกว่าเป็นต้นไม้ด้วย

ได้มีการเปรียบเทียบกับต้นปັນยาน ซึ่งมีช่วงชีวิตที่ยืนยาว เมื่อต้นไม้ใหม่ ก็มีเพียงพวกเราเหล่าเทพเท่านั้นอาศัยอยู่ที่นั่น ทุกคนในโลกนี้ยากจน

เวลาต้นไม้นั้นได้กลับมาเก่า จากการเป็นเจ้าของร้านเล็กๆ

ผู้ทำธุรกิจของเพียงไม่กี่สตาจก็เรียกได้ว่าเป็นเจ้าของร้านของชำเล็กๆ เวลาที่ลูกกำลังทำธุรกิจของเพชรพลอยแห่งความรู้

เวลานี้ลูกกำลังรับเพชรพลอยจากพ่อและกำลังให้เพชรพลอยเหล่านั้นแก่คนอื่น

สติปัญญาของลูกเวลานี้กำลังกลับมาสูงส่งเช่นเพชร ธุรกิจของลูกนั้นเป็นไปกับความรู้

หลังจากได้รับเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกก็ได้รับเพชรพลอยเหล่านั้นอย่างสิ้นเปลืองด้วย

ได้มีการจดจำว่ามหาสมุทรนั้นได้นำเพชรพลอยเต็มถาดมาให้กับลูก

เวลานี้ลูกรู้จักการศึกษานี้และผู้เดียวที่สอนการศึกษานี้ อย่างแท้จริงที่ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ของเราคือ มหาสมุทรแห่งเพชรพลอยแห่งความรู้ ท่านเรียกได้ว่าเป็น รูป ประสาทด้วยเช่นกัน

ดวงวิญญาณพูดถึงเพชรพลอยแห่งความรู้ด้วยปาก นี่คือธุรกิจของลูก

ตื่นในเวลาอมฤตและทำธุรกิจของเพชรพลอยแห่งความรู้ เวลาเช้าตรู่ที่ดีมาก มีคำกล่าวว่า “โอ จิตใจของฉัน เฝ้าแต่พราห์มชื่อของรามในเวลาเช้าตรู่เกิด” ดวงวิญญาณพูดเช่นนั้น จิตใจและสติปัญญานั้นอยู่ในดวงวิญญาณ

เมื่อผู้คนมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาก็พูดว่า

จิตใจของฉันไม่ได้กลับมาเติมไปด้วยความสงบราวกับว่าจิตใจนั้นอยู่ในร่างกาย อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณพูดว่า:

จิตใจและสติปัญญาของฉันไม่มีความรู้ ฉันต้องการความสงบ พวกเขานั้นไม่แม้พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ

เป็นดวงวิญญาณที่สงบหรือไม่สงบ ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันคือดวงวิญญาณที่ไม่สงบ ฉันคือดวงวิญญาณที่สงบ

ใครบางคนที่มีสำนึกเป็นร่างก็จะถามว่า: ฉันจะสามารถมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร? จิตใจคืออะไร?

พวกเขาไม่แม้จะเข้าใจสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับความสงบ หรือ จิตใจของดวงวิญญาณได้รับความสงบ?

ก่อนอื่นใดลูกต้องรู้จักดวงวิญญาณ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ร่างกายนี้เป็นอวัยวะของลูก

ลูกสามารถใช้อวัยวะนั้นหากลูกต้องการ หรือลูกนั้นสามารถทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก

แม้กระทั่งชานยาสซิกี้ไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า ดวงวิญญาณนั้นคือ ดวงวิญญาณสูงสุด

และดวงวิญญาณสูงสุดนั้นคือดวงวิญญาณ

อย่างไรก็ตามพวกเขาจะได้รับพลังเพื่อที่พวกเขาจะสามารถอยู่อย่างเติมไปด้วยความสงบได้อย่างไร?

เพียงเมื่อพวกเขาจดจำพ่อเท่านั้นที่พวกเขาสามารถได้รับพลัง ไม่มีคุณประโยชน์ใดที่เพียงแค่ได้รับความสงบ

พวกเขาเชื่อว่า ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ที่พวกเขาจะไปสู่ดินแดนของดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย

พวกเขาลืมการกลับมาใช้ชาติเกิด พวกเขาแม้กระทั่งลืม 84 ชาติเกิด พ่ออธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัว

เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ ดั้งเดิมแล้วเราเคยเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ

การเล่นกำลังมาถึงจุดจบในเวลานี้ นักแสดงจะเฝ้าแต่เล่นบทบาทของเขาในการเล่น และเฝ้าดูนาฬิกาด้วยเช่นกัน:

การเล่นกำลังจะจบแล้ว เหลือเวลาอีกเท่านั้นเท่านั้น เมื่อเวลาหมดลง

นักแสดงทั้งหมดก็มาและยืนบนเวทีและพวกเขาก็เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเขาและกลับบ้าน

ทำนองเดียวกันลูกเองก็มีบทบาทเดียวกัน พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไป ไม่มีคำถามว่า จะมีดวงวิญญาณอยู่ที่นั่นหรือไม่

ธุรกิจของเรานั้นคือการประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราเท่านั้น แน่นนอนที่ดวงวิญญาณจะอยู่ที่นั่น

เหตุนี้เองพวกเขาเฝ้าแต่ลงมา พวกเขาเพิ่มจำนวนขึ้นที่นี้ แม้แต่เวลานี้พวกเขายังลงมาต่อไป

เหตุนี้เองก็มีการเพียรพยายามที่จะมีการคุมกำเนิด ฯลฯ

ดวงวิญญาณต้องมาสู่เวทีจากที่นั่นและดังนั้นจะมีประโยชน์อะไรกับการคุมกำเนิดเล่า?

ดวงวิญญาณทั้งหมดที่ยังคงเหลืออยู่เบื้องบนนั้นก็จะลงมาด้วยเช่นกันและเหตุนี้เองประชากรจึงเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้น

การขยายตัวต้องเกิดขึ้น ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดผู้ที่อยู่ที่นั่นจะเฝ้าแต่มาที่นี้จนถึงเวลาสุดท้าย

มองดูแมลงเหล่านั้นที่เกิดในเวลากลางคืนและตายในตอนเช้า อย่างไรก็ตามก็ไม่มีบัญชีของแมลงเหล่านั้น

นักวิทยาศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นก็เพียรพยายามอย่างหนักมากและเฝ้าแต่ทำงานวิจัย เช่นที่มีความยิ่งใหญ่ของความรู้

มายาเองก็ไม่ยิ่งหย่อนด้วย มองดูสิ่งที่พวกเขากำลังสร้างขึ้นด้วยการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ

ศรีมัทพุดว่าอย่างไร

และนักวิทยาศาสตร์เฝ้าแต่ทำอะไร?

สิ่งต่างๆเหล่านั้นให้ความสุขแต่สิ่งเหล่านั้นก็จะนำมาซึ่งการทำลายล้างด้วยเช่นกัน

วิทยาศาสตร์ (Science)

และความเงียบสงบ (silence)

ลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อในความเงียบสงบอยู่เสมอ

พวกเขามีความภาคภูมิใจอย่างมากในวิทยาศาสตร์

พวกเขาประดิษฐ์เครื่องบินและระเบิด ฯลฯ

ความเงียบสงบได้กลับมามีชัยชนะเหนือวิทยาศาสตร์

บ้างก็พูดว่าเมื่อลูกเอาชนะจิตใจลูกก็เอาชนะโลก

แต่ในความเป็นจริง ลูกสามารถพูดว่า

เมื่อลูกเอาชนะมา

ลูกสามารถเอาชนะโลก

ดวงวิญญาณจะอยู่อย่างปราศจากร่างและไปหาพ่อ

มีคำกล่าวว่า: ลูกไม่ควรจะมีความคิดที่ธรรมดาและความคิดที่เป็นบาปใดในจิตใจของลูก

พ่อพูดว่า:

สิ่งเหล่านี้จะมาอย่างแน่นอน จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ พวกเรา ดวงวิญญาณกำลังจะไปยังบ้านที่เงียบสงบของเรา

ดินแดนแห่งการหลุดพ้น

เรากำลังจะไปยังบ้านพ่อแม่ของเรา

ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า

บาบาได้มาแล้วและจะพาเราไปกับท่าน บาบาส่งผู้เดียวเท่านั้นคือผู้นำทางของเรา ท่านพูดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รักของพ่อ

พ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ

ไม่มีใครเคยเห็นหนทางกลับบ้าน

หากแม้หนึ่งคนได้เห็น

และแล้วผู้อื่นมากมายจะสามารถเห็นหนทางนั้น

พวกเขาจะสอนผู้อื่นถึงวิธีการที่จะไปที่นั่น

ผู้คนทุกซักระยะที่นี่และดังนั้นพวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการจะจากที่นี่ไป

ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นในยุคทอง

ทุกคนจดจำดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า: พ่อจะพาทุกคนกลับบ้านกับพ่อเหมือนกับฝูงแมลง พวกเราเพียงแต่พูดว่า:

ดวงวิญญาณของพระพุทธเจ้าได้ไปสู่ดินแดนนิพพาน

หากเขาได้จากไปแล้วแล้วดวงวิญญาณทั้งหมดของราชวงศ์ของเขาจะไปที่นี่ได้อย่างไร?

ไม่สามารถมีใครไปที่นั่น

พ่อสามารถไปที่นั่นได้

พ่อมาที่นี่เพื่อพาลูกกลับไป

มีผู้คนจำนวนเล็กน้อยในยุคทอง

ในเวลาที่มีดวงวิญญาณมากมายอย่างยิ่ง

พวกเขาเป็นเหมือนกับแมลง

เป็นหน้าที่ของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พาทุกคนกลับบ้าน

พ่อพูดว่า

ด้วยการกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ

ลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอวิษณุด้วย ลูกนั้นตกลงไปเป็นอันดับแรก เมื่อพวกเขาได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา

พวกเขาได้กลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของราชัน

สิ่งนี้ได้กลายเป็นสภาพของลูกในเวลาสุดท้าย

ลูกรู้ว่าลูกมีความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและความทุกข์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร

ผู้คนของศาสนาเทพคือคนแรกที่ถูกกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของราชันและแล้วผู้คนของศาสนาอื่นๆ

ก็ลงมา

พวกเขาเองก็กลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของราชันด้วย

ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอราชัน

การเล่นของละครถูกสร้างขึ้นในลักษณะที่ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อที่สามารถอธิบายแก่ลูกได้

ลูกได้รับประเด็นมากมายที่จะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่น

โดยสรุปมีคำกล่าวว่า:

จดจำพ่อผู้เดียว

ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ก็กลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร?

และใครกลายเป็นคนแรกที่ได้กลายมาเป็นพวงมาลัยรอบคอ

อย่างแท้จริงที่เราเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อแต่ดั้งเดิม

และแล้วบาบาก็ทำให้เรากลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และจันทร์ดาว และแล้วก็ได้กลายเป็นอาณาจักรของราชัน ลูกรู้

ตามลำดับกันไปว่าวงจรโลกเฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร ที่โรงเรียนไม่มีใครได้รับคะแนน 100 % ในทุกวิชา ใช่

เป็นไปได้ที่จะได้รับคะแนน 100 % ในหนึ่งวิชา มีคะแนนในสิ่งนี้ด้วย การสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเป็นวิชาที่ใหญ่มาก

ลูกต้องอธิบายความลับของทั้งวงจรด้วยเช่นกัน บ้างก็ไม่ได้มีคุณธรรมมากมายนั้น แต่พวกเขานั้นก็ให้มูรลืออย่างมาก

พวกเขานั้นตามลำดับกันไป

ผู้ที่ได้สอบผ่านได้กลายเป็นพวงมาลัยรอบคอ

พ่อนั้นสมบูรณ์พร้อม

ไม่สามารถมีใครอื่นสามารถสมบูรณ์พร้อมเท่ากับท่าน

ท่านไม่ได้เข้าไปสู่การเกิดและกลับมาใช้ชาติเกิด

สติปัญญาของลูกมีประเด็นใหม่ๆ มากมายซึ่งไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น นี่คือมหาวิทยาลัยของผู้เป็นพ่อ

พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก

ลูกเข้าใจว่าบาร์ตเคยมั่งคั่งเพียงไรและเวลานี้บาร์ตนั้นยากจน

บาร์ตโบราณเคยมั่งคั่งอย่างยิ่ง

นั่นเรียกได้ว่าดินแดนสุขาวดี

เมื่อใครบางคนของสกุลที่สูงส่งได้กลับมายากจน

ผู้คนก็รู้สึกเมตตาต่อเขา

พวกเขาจะพูดว่า

ผู้ที่นำสงสารนั้นได้ล้มลงไปอย่างมาก

และแล้วพวกเขาก็พยายามที่จะยกระดับผู้นั้น

ชาวคริสต์ได้เอาสมบัติมากมายไปจากบาร์ต

พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งจากทรัพย์สินสมบัตินั้น บาร์ตได้กลับมายากจนและดังนั้นพวกเขาจะช่วยเหลืออย่างแน่นอน

พวกเขาช่วยเหลือด้วยการในเงินกู้ยืม ลูกรู้ว่าเป็นบัญชีกรรมอะไร ผู้ที่ได้นั้นก็จะพูดว่าบัญชีกรรมนั้นกำลังได้รับสะสาง

อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าใครกำลังลงใจทั้งหมดนี้ เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เมื่อบาร์ตได้มีศีลธรรมจรรยา

บาร์ตมีอำนาจอย่างมาก

บาร์ตเคยเป็นนายของทั้งโลก

ศาสนาแรกสุดคือศาสนาเทพ

ซึ่งพ่อก่อตั้งขึ้น

เวลานี้ที่บาร์ตนั้นได้ตกลงมามากที่สุดจึงต้องได้รับการช่วยเหลืออย่างแน่นอน

เมื่อสงครามเริ่มต้นพวกเขาก็เฝ้าแต่ต่อสู้กับกันและกัน และเฝ้าแต่ให้การช่วยเหลือด้วย
แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็เฝ้าแต่ให้ ไมเช่นนั้นบาร์ตันก็จะอดตาย อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นไม่เคยเกิดขึ้น
ภัยพิบัตินั้นก็เฝ้าแต่จะเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน สงครามจะเริ่มต้นเมื่อการศึกษาของลูกได้เสร็จสิ้น
เวลานี้การศึกษาของลูกจะยังคงดำเนินอยู่ บาบาสอนลูก
ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นด้วยบราห์มาในเวลานี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นในเวลาอมฤตและทำธุรกิจของเพชรพลอยแห่งความรู้ กลายเป็นรูปและบาสน์ และศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น
2. ลูกต้องกลับบ้านกับพ่อ ดังนั้นจงกลับมาบริสุทธิ์ อยู่อย่างปราศจากร่าง อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และได้รับชัยชนะเหนือวิทยาศาสตร์ ด้วยพลังของความเจียบสงบ

พร: **พร:**
ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของความสำเร็จผู้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอด้วยสติปัญญาที่สูงส่ง
ลูกทุกคนได้รับพรของสติปัญญาที่สูงส่งจากบัพดาตาตั้งแต่เกิด มากเท่าที่ลูกใช้พรของสติปัญญาที่สูงส่ง
ลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ของความสำเร็จได้มากตามนั้น
เพราะพื้นฐานของความสำเร็จในทุกงานคือความสูงส่ง
ดวงวิญญาณผู้ที่ได้รับความสูงส่งทำบางสิ่งที่ไม่สูงส่งนั้นให้สูงส่ง
ดวงวิญญาณเช่นนั้นสร้างสมความสูงส่งในทุกสถานการณ์
ผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งไม่สามารถตกภายใต้อิทธิพลโดยงานที่ไม่สูงส่งใดๆ
คติพจน์: คิดว่าตนเองเป็นแขกมาเยือนและสภาพของลูกจะกลายเป็นอะแวกและยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***